

F. t. l. vedr. planlægning

af bestemmelsen, vil kun personer med en "afviklingsdispensation" kunne få en forlængelse.

Efter § 3, stk. 3, 2. pkt., skal en ansøgning om forlængelse indgives til kommunalbestyrelsen senest et halvt år inden dispensationens udløb. Ansøgninger, der er kommunen i hænde efter dette tidspunkt, kan ikke behandles af kommunalbestyrelsen. F.eks. skal en ansøgning om forlængelse af en dispensation med udløb den 31. marts 2004 være kommunen i hænde senest den 30. september 2003 for at kunne tages under behandling af kommunalbestyrelsen.

Kommunalbestyrelsens afgørelse i en sag om forlængelse af en "afviklingsdispensation" kan efter § 3, stk. 3, 3. pkt., tidligst træffes et år inden dispensationens udløb. Inden dette tidspunkt - i fornævnte eksempel den 31. marts 2003 - er kommunalbestyrelsen således ikke beføjet til at træffe afgørelse om forlængelser.

Kommunerne har gennem CPR et fuldstændigt kendskab til den kreds af personer, som har mulighed for at få en "afviklingsdispensation", men det er op til kommunalbestyrelsen at afgøre, om en sådan bør meddeles. Bl.a. derfor er der ikke fastsat en pligt for kommunalbestyrelsen til på forhånd at orientere den personkreds, der efter forslaget har mulighed for at opnå en dispensation. I relation til sommerhusområder, hvor kommunalbestyrelsen finder, at "afviklingsdispensationer" kan komme på tale, bør kommunalbestyrelsen iværksætte en direkte orientering af de pågældende personer om mulighederne for at blive omfattet af afviklingsordningen. I den forbindelse bør kommunalbestyrelsen tillige oplyse om fristerne i § 3, stk. 2 og 3.

Efter § 3, stk. 4, omfatter en "afviklingsdispensation" tillige de medlemmer af indehaverens husstand, som før den 21. oktober 1998 har været registreret i CPR med bopæl i den pågældende bolig, samt børn, der er undergivet en af disse personers eller indehaverens forældremyndighed.

Bestemmelsen skal bl.a. sikre, at husstandsmedlemmer, der oprindeligt har tilhørt den personkreds, som afviklingsordningen tager sigte på, og som midlertidigt har været fraflyttet sommerhuset, kan flytte tilbage og bo i sommerhuset sammen med den øvrige del af husstanden. Bestemmelsen omfatter f.eks. et barn, som flytter tilbage til sine forældre efter et afsluttet efterskole- eller højskoleophold eller en person, som efter en samlivsophævelse flytter tilbage til sommerhuset for at genoptage samlivet med sin ægtefælle/kæreste.

Hvad angår et barn, som et af sommerhus-husstandsmedlemmer har forældremyndigheden over, kræves der ikke efter § 3, stk. 4, at barnet tidligere har boet i det pågældende sommerhus, d.v.s. ifølge CPR har haft bopæl i sommerhuset før den 21. oktober 1998. Efter det fyldte 18. år kan barnet fortsætte med at bo i sommerhuset sammen med den hidtidige forældremyndighedsindehaver, jf. herved § 3, stk. 5.

Det skal bemærkes, at § 3, stk. 4, ikke giver den, der flytter tilbage til sommerhuset, en egen dispensation til helårsbeboelse - men alene adgang til at bo sammen med den, der har en "afviklingsdispensation". Den,

der flytter tilbage, kan således kun bo lovligt i sommerhuset i kraft af "afviklingsdispensationen", så længe dispensationens indehaver bliver boende, jf. herved § 3, stk. 5.

Efter § 3, stk. 5, bortfalder en dispensation - forlængelse eller ej - ved fraflytning, uanset årsag. En dispensation vil ikke "vågne op" igen ved tilbageflytning.

Kommunalbestyrelsens afgørelser i en dispensationssag - d.v.s. om såvel dispensationer efter § 3, stk. 1, som forlængelser efter § 3, stk. 3 - er ifølge § 3, stk. 6, administrativt endelige. Dette svarer til, hvad der gælder for afgørelser efter den almindelige dispensationsbestemmelse i planlovens § 40, stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4 etableres en "lovovervågningsordning", som sikrer, at miljø- og energiministerens (Skov- og Naturstyrelsen) løbende kan følge udviklingen med hensyn til helårsbeboelse i de danske sommerhusområder og afrapportere oplysninger herom til Folketinget med vurderinger af, om lovgivningen virker efter hensigten.

Det er hensigten, at ministeren efter § 4, stk. 2, fastsætter regler, som skaber en forpligtelse for kommunalbestyrelsen til - første gang pr. 1. april 2000, sidste gang pr. 1. april 2009 - at afgive årlige tilsyn- og håndhævelsesberetninger til miljø- og energiministerens, jf. herved § 4, stk. 1. Beretningerne - der primært tilsigtes udformet som spørgeskemaer, der vil skulle udfyldes af kommunalbestyrelsen - vil bl.a. skulle redegøre for antallet af, udviklingen i og kommunalbestyrelsens foranstaltninger over for helårsbeboelserne i forhold til bl.a.:

- lov nr. 1022 af 23. december 1998 samt nærværende lovforslags afviklingsordning,
- administrativ praksis efter dispensationsbestemmelsen i planlovens § 40, stk. 2,
- "amnestiordningen" fra 1983 og
- ulovlige helårsbeboelser under dækadresser, som kommunalbestyrelsen er blevet bekendt med som følge af f.eks. anmeldelser eller undersøgelser af, i hvilket omfang sommerhusejerne ifølge CPR bor på en anden adresse i kommunen.

Det nærmere indhold af og formen for beretningerne vil blive fastlagt i en bekendtgørelse. Hovedbestanddelen vil være et indberetningsskema. Heri vil sommerhuskommunerne skulle angive antallet af ulovligt beboede sommerhuse ved hver periodes start samt reduktionen af dette antal i løbet af perioden. Hertil kommer oplysninger om det samlede antal lovlige helårsbeboelser med angivelse af hjemlen til beboelse.

Endvidere vil skemaet indeholde oplysninger om antallet af CPR-registrerede indflytninger (antal personer) på sommerhusadresser i perioden, heraf bl.a.:

- lovlige sommerhusbeboelser efter planlovens § 40, stk. 2 (dispensationer),
- lovlige sommerhusbeboelser efter planlovens § 41 ("pensionistreglen") og
- meddelte flyttepåbud efter planlovens § 51 a.

Disse oplysninger vil skulle ledsages af bl.a. begrundelserne for de enkelte dispensationer, kommunalbestyrelsen måtte have givet.